Nhân quả báo ứng lục
Tập 6

Trích từ : https://book.bfnn.org
Dịch giả : Dương Đình Hỷ

1- Lệ Thư.

Nhũ mẫu của em tiên sinh Kỷ Hiểu Phong, có một cô con gái tên là Lệ Thư, lấy con một nông phu hàng xóm. Có một ngày, Lệ Thư nghe nói mẹ bị bệnh, về nhà hỏi thăm sức khỏe của mẹ. Chồng có việc đột xuất không thể đi cùng. Lúc đó chiều tối lại không có ánh trăng. Lệ Thư một mình đi trong đêm tối. Khi đi được nửa đường về nhà mẹ, bỗng nhiên phát hiện phía sau có một thanh niên đuổi theo.

Xem bộ dạng thì hắn có ý đồ dùng bạo lực. Đêm vắng ngoài đồng không một bóng người, dù có kêu cũng là vô ích. Trong khi nguy cấp cô bỏ đường chính, rẽ vào đường mộ. Cô ẩn mình sau gốc Bạch dương. Bỏ khoen tai, khăn choàng đầu đeo vào cổ, xõa tóc rối bời, thè lưỡi thật dài, mắt trợn tròn. Gã nam nhân chạy theo hướng Lệ Thư, tới gốc Bạch dương, thấy Lệ Thư tưởng là gặp quỷ, kinh hãi ngã sấp xuống đất.

Lệ Thư lúc đó liền chạy bán sống, bán chết về nhà mẹ đẻ. Hớt hơ hớt hải, hãy còn kinh sợ. Cha mẹ thấy thế bèn hỏi tại sao ? Lệ Thư bèn kể lại tình hình đã trải qua. Ngày hôm sau loan truyền, một con trai nhà nọ, gặp quỷ trong đêm, nói bậy, nói bạ. Mời các thầy thuốc, các nhà bùa chú, thấy đều bó tay. Hắn ta bị bệnh thần kinh suốt đời.

Thủ tài tự duyệt độc thảo đường bút ký.

2- Trầm Mỗ.

Trầm Mỗ thân cường, lực tráng, thích thú vui xác thịt. Thường đắm mình trong hương phấn, dâm tà thành tánh, không chịu kiểm điểm. Bạn ông là Vương Hành Yêm tiên sinh, thấy ông dâm tà bèn khuyên :

-Vạn ác, dâm đứng đầu, tử lộ chẳng nên đi. Nếu ông dâm vợ người thì người sẽ dâm vợ ông. Nhân quả báo ứng không sai một ly. Ông nên quay đầu hối cải, tránh được ác báo.

Nghe xong Trầm Mỗ không tỏ ý hối hận, còn cho Vương tiên sinh đầu óc có vấn đề. Ông hỏi lại :

-Người trên đời háo sắc không thiếu, vậy những người háo sắc đều phải đội mũ rùa sao ? Hơn nữa tôi nhốt vợ và con gái trong nhà, không cho ai ra ngoài thì ai dâm được họ.

Một ngày Trầm Mỗ từ ngoài trở về nhà, thấy vợ đương ân ái với một người đàn ông khác, định lấy dao chém đôi dâm phu, dâm phụ, nhưng tay chân run rẩy, cả người mềm nhũn, không sức. Trầm Mỗ trợn mắt, tâm bệnh phát khởi ngã lăn ra đất, hôn mê mà chết.

Cổ nhân có thi :

Khuyên ông chớ có thích phong lưu
Sướng một lúc thôi bị báo cừu
Trong nhà đã có người vợ đẹp
Đừng để nàng ta phãi dự mưu.

ngụ ý là người đàn bà có tính báo thù, nếu mình lừa dối họ, thì họ sẽ tìm cách lừa dối lại mình.

Thủ tài tự Cảm ứng thiên vị biên.

3-Lã Tứ .

Lã Tứ người tỉnh Hà Bắc là một tên vô lại, tánh tình hung bạo, không chuyện ác nào là không làm. Người bản địa sợ hắn như hổ báo.

Một hôm vào chiều tối, Lã Tứ cùng một bọn thiếu niên ác ôn trong làng đi ra ngoài làng hóng mát. Bỗng nhiên có tiếng sấm nổ đùng đùng, mưa gió tụ lại. Xa xa nhìn thấy một thiếu phụ đi vào một miếu cổ để tránh mưa. Lã Tứ thấy thế nổi lên tà niệm, bảo bọn trẻ :

-Thiếu phụ này đi vào miếu, chúng ta có thể đến đó tìm vui.

Bọn thiếu niên và Lã Tứ vào miếu. Không có ánh trăng trong miếu tối đen như mực, nhìn không thấy mặt. Lã Tứ bịt miệng thiếu phụ, cả bọn thay phiên hãm hiếp. Qua ánh sáng của những làn chớp, Lã Tứ nhìn ra mặt vợ mình. Lã Tứ bỏ tay bịt miệng, tra vấn quả nhiên là vợ mình không sai. Phát hiện tình

trạng ấy, thiếu phụ đã bị đám ác thiếu niên dầy vò. Do đó Lã Tứ cảm thấy thập phần phẫn hận. Hắn lôi vợ đến bờ sông, muốn dìm cho chết. Bà vợ khóc nói :

-Ông gian dâm vợ người, do đó tôi bị người gian dâm. Đó là do ông làm ác bị báo ứng, mình làm mình chịu, sao lại muốn tôi chết.

Lã Tứ thấy có lý, bèn thôi. Lúc đó vợ Lã Tứ thân thể trần truồng vì bị Lã Tứ và lũ thiếu niên lột sạch trong miếu, Lã Tứ gấp quá không có thời gian tìm lại quần áo cho vợ, chỉ đành ôm vợ về nhà.

Trong chốc lát gió ngừng, mưa tạnh, mây tan, trăng sáng. Dân trong làng thấy Lã Tứ cõng vợ trần truồng về nhà bèn hỏi vì cớ gì ? Lã Tứ không có cách nào trả lời.

Lũ ác thiếu niên đem chuyện xấu này loan truyền khắp xóm, mọi người cười cợt. Lã Tứ tuy là người ác, nhưng cũng biết xấu hổ nhận rằng chẳng có mặt mũi nào nhìn người, bèn nhẩy sông tự sát.

Đương đêm, Lã Tứ gập thiếu phụ, biết đâu là chính vợ mình. Nguyên lai là vợ Lã về thăm nhà mẹ một tháng, nào ngờ nhà mẹ bị cháy đành phải sớm về nhà, đâu ngờ xẩy ra tai họa.

Lã Tứ tự sát rồi, người vợ mộng thấy chồng về bảo :

-Lúc sống, tôi đã tạo nhiều nghiệp ác quá nặng, đáng nhẽ phải xuống địa ngục A Tỳ, nhưng vì đối với mẹ có hiếu, nên Diêm Vương phán phải đọa làm rắn. Hiện phải đi đầu thai làm kiếp rắn. Nàng có cơ hội tái giá. Chồng sau không lâu sẽ đến đón nàng về làm thiếp. Sau khi cưới, nàng nên có hiếu với mẹ chồng, vì cõi âm bất hiếu là một trọng tội.

Không lâu sau đó, chồng sau nàng mang lễ vật đến. Ngày thành hôn vợ Lã Tứ thấy một con rắn ở xà nhà, nhìn mắt thấy có có cảm tình lưu luyến. Vợ Lã Tứ nhớ đến giấc mộng bèn ngửng đầu mà nhìn, ngoài cửa tiếng nhã nhạc vang lên. Con rắn bịn rịn mà đi.

Thử tài tự Tuyệt Vi thảo đường bút ký.

4-Con nhà giầu gập hổ.

Thời nhà Minh, ở huyện Nghi Hưng, tỉnh Giang Tô có 2 thanh niên một nhà nghèo, một là nhà giầu. Hai người là bè bạn. Người thanh niên nghèo có vợ nhan sắc rất xinh đẹp. Khiến thanh niên nhà giầu thèm rỏ rãi, thường dùng lời quyến rũ. Một năm kia, thanh niên nghèo bị thất nghiệp, sinh hoạt rất khó

khăn, hy vọng thanh niên giầu có thể giới thiệu cho một công việc để giải quyết sinh hoạt. Thanh niên giầu có nói với 2 vợ chồng :

-Tôi có một người bạn có nhiều tài sản, cần có một người quản lý. Tôi có thể giới thiệu cho 2 người.

Hai vợ chồng nghèo cảm kích lạy tạ.

Ngày hôm sau, chàng thanh niên giầu có mang thuyền đến đưa hai vợ chồng bạn đi. Chàng ta nói :

-Bạn tôi ở vùng núi phụ cận, tôi dẫn bạn đi, còn vợ bạn ở lại thuyền.

Nói rồi hai người lên bờ. Gã thanh niên con nhà giầu dẫn bạn vào sâu trong núi, 4 phía không có người, rút dao nhọn dấu trong người đâm bạn ngã lăn trên đất. Thiếu niên con nhà giầu tưởng bạn mình đã chết liền quay về thuyền, làm bộ bi thảm khóc lóc :

-Thật là đại bất hạnh, ở dưới chân núi chúng tôi gặp phải hổ dữ, chồng chị hổ ăn thịt rồi.

Thiếu phụ nghe rồi khóc ngất ở thuyền kêu gào. Sau một lúc nàng đòi lên bờ tìm hài cốt chồng, Gã thiếu niên con nhà giầu dẫn đường. Đến nơi vắng vẻ gã ôm chầm lấy nàng định gian dâm. Thiếu phụ không chịu, cực lực phản kháng. Lúc đó, bỗng nhiên trong rừng xuất hiện một con hổ nhẩy ra cắn vào thiếu niên con nhà giầu, mặc dù hắn chạy trốn, nhưng vẫn bị con nổ đuổi theo ăn thịt.

Còn thiếu phụ thấy cảnh đó, chạy bán mạng về phía thuyền đậu. Khi đang chạy thì nghe tiếng khóc và kêu cứu từ xa vọng lại. Tiếng khóc rất giống tiếng của người chồng. Nàng bèn ngừng chạy, hướng về nơi tiếng khóc mà đi tới. Đến gần thì thấy đúng là chồng mình,. Hai người đổi lo thành vui, kể cho nhau nghe tình hình mình đã trải qua, nhận rằng làm ác sẽ gập quả báo, nhân quả rõ ràng, không sai chạy.

Thủ tài tự Thọ Khang bảo giám.

5-Tiền Mỗ mộng thấy nữ quỷ đòi mạng.

Đời nhà Thanh, ở huyện Gia Hưng, tỉnh Chiết Giang có một thanh niên, chưa đỗ Tú tài, mở trường dạy học trong làng, trú trong một nhà dân, có con gái 17 tuổi.

Tiết thanh minh năm đó, cả nhà đều đi tảo mộ, chỉ để cô con gái ở lại trông nhà. Ngày thường lão sư rất đạo mạo, trừ lúc giảng dạy kinh sách, thì rất

ít khi nói chuyện với cô gái. Nhưng bây giờ chỉ có 2 người, họ nói chuyện rất thân thiết, bỏ hết trang nghiêm của một lão sư, và có quan hệ không thể nói cho người khác biết.

Giấy không gói được lửa, một tháng sau cô gái cảm thấy ăn vô vị, buồn nôn. Qua 2 tháng bụng to ra. Cha mẹ thấy lạ bèn tra hỏi. Cô gái bèn nói thật. Vợ chồng chủ quán biết con gái bị Tiền dâm ô, rất là tức giận. Nhưng chuyện xấu không thể để lộ ra, sợ mất cả mặt mũi. Hơn nữa con gái không thể gả chồng cho ai

Tiền Mỗ là người đọc sách, tướng mạo không tệ hay là gả cho hắn thì sẽ giải quyết được vấn đề. Hai vợ chồng bàn bạc xong, gọi Tiền đến thương lượng, nào ngờ Tiền cực lực không thừa nhận có quan hệ với cô gái, còn nghiêm trọng nói :

-Con gái ông bà không giữ quy tắc, không liên quan gì đến tôi. Ai biết cô ấy có quan hệ với ai ? Tôi có thể nào lấy một người không trinh bạch sao ? Con gái ông bà không lấy được ai đừng gán cho tôi.

Quán chủ nghe nói, trong lòng tức giận, nhưng không có chứng cớ gì, chỉ chuyển sang mắng mỏ con gái. Đáng thương cho cô gái gặp hoàn cảnh đó, bèn treo cổ tự tử. Tiền lão sư từ chức về nhà. Mỗi đêm đều mộng thấy cô gái ôm con bảo :

-Đứa trẻ này rõ ràng là con ông. Nhưng ông là đồ súc vật cương quyết không nhận, hại tôi phải chết oan uổng, tôi không cam lòng, nhất định đòi mạng.

Về sau Tiền thi đậu Tú tài, được làm một viên chức ở tỉnh Giang Tô. Gặp lúc phát sinh dân biến, cấp trên bèn phái Tiền Mỗ điều tra vụ án này. Ông ta ăn tiền của các nghi phạm bị người tố cáo, thượng cấp ra lệnh bắt giam ông và điều tra và phán ông bị tội tử hình.

Ngày hôm đó, ông mộng thấy cô gái mang khăn đỏ thắt cổ ông. Ngày hôm sau án tử hình được thi hành.

Thủ tài tự Thọ Khang bảo giám.

6-Lưu Hỷ.

Lưu Hỷ người tỉnh Giang Tô, sinh trưởng trong một nhà giầu có, nhưng chẳng có nghề ngỗng gì. Vì gia sản nhiều, nên ăn uống không cần lo lắng. Tuy đã có vợ, nhưng vì tham dục ông vẫn thương hoa, tiếc liễu, liễu ngõ, hoa

tường. Ông thấy một người làm bên hàng xóm có nhan sắc mặn mà, nên thường kiếm cơ hội gần gũi. Lâu dần hai người sinh cảm tình, rơi vào lưới tình không thể dứt ra được.

Một tối, ông lẻn vào phòng cô gái, sau khi ân ái kịch liệt, sức tận, không còn sức lê về nhà, bèn ngủ khò khò ngay trên giường của cô gái. Trong phòng có thắp một ngọn đèn dầu, không biết làm sao con chuột đánh đổ ngọn đèn dầu gây nên đám cháy. Cô gái phát hiện phòng bị cháy vội vàng bỏ chạy, một mặt kêu Lưu Hỷ ngủ như chết :

-Chạy mau ! Chạy Mau !

Lưu Hỷ đang ngủ nghe nói, không biết là có hỏa hoạn, nghĩ rằng có người đến bắt gian, nên không chạy ra ngoài phòng mà chạy ngược lại, tới nhà bếp, ngọn lửa cháy càng lúc càng to, càng mạnh. Lưu Hỷ chỉ lo trốn khỏi bị bắt gian, không biết tí gì về hỏa hoạn, cuối cùng bị thiêu chết.

Thủ tài tự Nhân Sinh chỉa nam.

7-Song bào thai.

Nam Xương thị, tỉnh Giang Tây, có một cặp song sinh, không những tướng mạo giống nhau, tiếng nói cũng giống nhau, ngay cả cha mẹ cũng không phân biệt được ai là anh, ai là em. Chỉ đàn phân biệt bằng cách cho mặc mầu áo khác nhau : mầu đỏ là anh, mầu xanh là em. Hai người lớn lên cùng năm nhập học, cùng nhau kết hôn. Tuy vậy vinh nhục, được mất thì lại khác, không giống nhau. Mọi người đều nghĩ sinh cùng một lúc thì số mạng phải giống nhau. Nhưng xác thực số mạng có đúng không ?

Năm đó, họ cùng nhau tham gia khảo thí Tú tài. Trước khi thi họ cư ngụ ở chỗ gần trường thi. Hàng xóm có một cô thiếu nữ thấy hai anh em, tuổi trẻ, anh tuấn, tham gia khảo thí, tương lai sáng lạn, không biết họ có vợ rồi. Do đó tìm đủ mọi cách tiếp cận hai người đưa tình. Người anh một lòng lo thi cử, hướng thiếu nữ cự tuyệt, còn khuyên em :

-Ở nhà đã có vợ rồi, trước khi thi không được phân tâm, vạn phần không được nghe thiếu nữ dụ dỗ.

Người em ngoài mặt biểu thị nghe lời khuyên của anh, nhưng vẫn nghe lời dụ dỗ của cô thiếu nữ, dấu anh mà u hội với cô, lại mạo danh là anh, sau kỳ thi sẽ đến cưới cô. Vì tướng mạo hai người giống hệt nhau nên cô tin đó là người anh. Không lâu sau đó bảng thi Tú tài niêm yết. Người anh đỗ, người em

trượt. Co gái nghe người anh thi đỗ, vui vẻ vạn phần. Năm sau người anh lại thi trúng Cử nhân. Cô gái vui ngoài ý muốn, ngày đêm trông ngóng bạch mã hoàng tử đến cưới cô.

Chờ đợi mãi mà không thấy cô thất vọng, oán hận, bi thương, phẫn nộ, khóc lóc, nhưng có công dụng gì ? Dần dần ưu sầu thành bệnh. Một khi mắc bệnh rồi hương tiêu, ngọc nát. Một cô thiếu nữ khỏe mạnh mà chết vì tương tư ! Đáng thương thay.

Người anh là một người đọc sách có quy tắc, trúng Cử nhân rồi làm quan to vinh hoa, phú quý, con cháu hưng thịnh, sống lâu. Trái lại người em vì thất đức, thi trượt sống không được lâu, lúc chết lại không con cái.

Thủ tài tự An Sĩ toàn thư.

8-Vợ chồng heo.

Đời Thanh, vào năm Khang Hi thứ 8, tháng 6 ở tỉnh Giang Tô, có Triệu Đức Phố mở một tiệm bán tương đậu hũ. Lợi dụng những tậu hũ dư thừa để nuôi heo. Heo cái và heo đực cả ngày ủn ỉn bên nhau. Nguyên lai cặp heo này tiền sinh có một đoạn nhân duyên.

Heo cái nguyên là một bà vợ không thủ tiết. Tuy đã có chồng mà còn lăng nhăng với người đàn ông khác. Heo đực là gã đàn ông ấy. Tuy mặn nồng nhưng thiếu phụ không chịu bỏ chồng, họ hy vọng kiếp sau sẽ sống mãi bên nhau. Vì phạm tội dâm đãng nên họ bị đọa làm heo. Chuyện này làm sao chủ nhân biết được ? Ngày 15, tháng 7, đương khi vợ chồng tiệm đậu hũ sửa soạn đi ngủ thì nghe tiếng một đôi nam nữ nói chuyện ngoài song cửa:

-Kiếp trước phạm tội tà dâm, nên kiếp này phải đọa làm heo, nay lại sắp bị giết rồi.

Mới nghe vợ chồng tưởng là âm thanh phát ra từ ngoài đường phố, nhưng để ý thì không phải mà là từ trong chuồng heo nhà mình. Vợ chồng rất kinh ngạc, tối hôm sau lại nghe :

-Hôm nay là tết Trung nguyên, địa phủ giải tội, chúng ta sẽ không bị giết, sẽ tới chùa Tây Viên tu hành.

Hai vợ chồng chủ tiệm nghe rồi rất sợ.

Chuyện lạ này được loan truyền, hàng xóm có một vị cư sĩ là Uông Tuấn Tư bỏ ra 26 tiền mua đôi heo đó đem đến chùa Tây viên phóng sinh.

Thủ tài tự Quả báo kiến văn lục.

9-Bi kịch loạn luân.

Mọi người đều biết là tà dâm là một tội ác. Nhưng loạn luân lại là ác trong ác. Đây là một bi kịch xẩy ra 50 năm trước.

Chuyện này xẩy ra vào ngày 20/4/1931, vang dội một thời. Ở huyện Đồng Nhân, tỉnh Quý Châu có Địch Quang Viễn là một lão già vô sỉ. Thấy cháu dâu Điền thị trẻ trung, xinh đẹp, quên mình là trưởng bối, thường tỏ lời ong bướm, lâu dần gian dâm. Nếu muốn người khác không biết trừ phi là không làm. Địch Quang Viễn và cháu dâu gian tình bị chị dâu là Thường thị trông thấy, hai người sợ hãi, nếu chuyện này lộ ra thì đôi gian phu, dâm phụ sẽ bị trưởng bối trong gia tộc trách phạt. Sau khi sợ hãi, liền nẩy lòng độc ác mua thuốc độc, lén bỏ vào đồ ăn của Thường thị, khiến Thường thị bị độc chết, giết người diệt khẩu.

Con gái của Thường thị, thấy mẹ bị chết thảm, thấy Địch Quang Viễn là đáng nghi nhất, bèn hạch hỏi Quyang Viễn. Quang Viễn dĩ nhiên cương quyết phủ nhận, còn chỉ lên trời thề thốt :

-Ông trời có mắt, nếu ta làm chuyện táng tận lương tâm này sẽ bị sét đánh.

Ngày 1/5 cùng năm, trời đầy mây đen, sấm chớp đùng đùng, một tiếng đánh thẳng xuống mái nhà Địch Quang Viễn. Khi tiến vào nhà, mọi người thấy Địch Quang Viễn và Tiền thị bị sét đánh nằm lăn lộn trên đất. Tiền thị thì đã chết, Quang Viễn vừa khóc vừa nói :

-Tôi gian dâm với cháu dâu bị chị dâu thấy, bèn hạ độc chị dâu. Phạm vào tội đại ác này, tôi và Tiền thị sẽ phải làm bò nhà họ Thạch hàng xóm.

Nói xong rồi chết. Nói cũng lạ, nhà hàng xóm họ Thạch có một con bò cái sanh ra một con bò con kỳ lạ có cả 2 bộ phận sinh dục đực và cái. Nếu gọi Địch Quang Viễn thì con bò cúi đầu như sám hối, lệ nhỏ đầm đìa.

Ở tỉnh Tứ Xuyên có cư sĩ Lưu Thiên Tích là người nhiệt tâm hoằng pháp Phật, đọc báo thấy tin trên, viết thư cho ông Thạch xin mua con bò đó. Vào năm 1936 có đăng hình con bò đó đăng trên báo của Phật giáo Thượng Hải.

Thủ tài tự Giai đại hoan hỉ đệ tứ tập.

10-Lý Lượng Thái.

Thời Thanh, Lý Lượng Thái năm Giáp Ngọ, thời Thuận Trị đỗ cử nhân, ứng thí tiến sĩ. Cuộc thi vào buổi tối, bỗng nhiên có một nữ quỷ vào trường

thi, đến chỗ ông ngồi, thổi tắt đuốc, giằng lấy quyển thi. Lý Lượng Thái cố giữ quyển thi, không buông. Nữ quỷ kêu khóc bỏ đi. Các thí sinh khác đều nghe thấy tiếng khóc. Lý Lượng Thái kinh hoảng hồn vía. Một lúc sau nữ quỷ lại tới, kêu rõ danh tánh Lý Lượng Thái và mắng :

-Ngươi hại danh tiết ta, còn hại mạng ta, đồ súc sinh , Cử nhân ngươi cũng không có tư cách, còn thi tiến sĩ làm sao ?

Lý Lượng Thái đành bỏ trường thi, từ đó không tham gia vào cuộc thi nào nữa. Với học vị Cử nhân ông được bổ là giáo chức, nhưng chưa đáo nhậm nhiệm sở đã bị bệnh mà mất. Người trẻ tuổi, tài hoa mà lại chết sớm, thật đáng thương thay.

Nguyên lai nữ quỷ khi chưa xuất gia, cùng Lý Lượng Thái có quan hệ chẳng bình thường. Nhưng khi kết hôn Lý lượng Thái lại lấy người khác. Nữ quỷ cũng lấy chồng. Ai nấy đều có gia đình riêng. Lý Lượng Thái thường cùng cô gái u hội chẳng may bị chồng cô phát giác. Cô xấu hổ, treo cổ tự sát.

Thủ tài tự Đinh Phúc Bảo Phật học chỉ nam.

11-Bùi Chương.

Bùi Chương người tỉnh Sơn Tây, cha ông là bạn tốt của Đàm Chiếu pháp sưu. Đàm Chiếu rất giỏi thuật xem tướng. Ông xem tướng cho Bùi Chương rồi bảo :

-Thiên đình đầy đặn, địa các vuông vắn, công danh sự nghiệp nhất định sẽ có thành tựu.

Bùi Chương năm 20 tuổi lấy Lý thị làm vợ. Lấy vợ rồi chẳng có sự gì xẩy ra. Nhưng Lý thị không đẹp, do đó chồng không vui, vợ chồng chẳng có cảm tình

Năm sau Bùi Chương tới Thái Nguyên làm quan, để vợ ở nhà. Thời xưa, quan chức đối với người nữ rất hấp dẫn. Không lâu Bùi Chương làm quen với một thiếu nữ vừa trẻ hơn Lý thị, lại xinh đẹp. Hai người bèn sống chung, không thèm để ý đến vợ ở nhà. Lý thị ở nhà của Bùi Chương, không nhận được một là thư hay tiền bạc gì. Tuy là một người có tu dưỡng, Lý thị cũng không thể nén được nỗi buồn khổ, tức giận, sau khi bị bệnh và bất hạnh qua đời.

Vài năm qua, Bùi Chương lại gặp Đàm Chiếu, ông này kinh ngạc bảo :

-Nhiều năm trước tướng ông tốt quá ! Ngày nay sao xuống sắc vậy ?

Lại xem tay ông thấy hắc khí, sợ có tai nạn khó tránh. Hãy kiểm điểm lại những ngày qua, ông có làm việc gì thiếu âm đức không ?

Bùi Chương nghe rồi nghĩ trong mấy năm vừa rồi mình chẳng làm việc gì quá đáng, chỉ có việc bỏ bê vợ mà thôi.

Đàm Chiếu than thở :

-Ông có tiền trình sáng lạn, phải nên thận trọng, trong nhà đã có vợ tốt rồi, còn ra ngoài tham dâm. Đó là thiếu Đức hạnh, cần sửa đổi, một ách chẳng làm, mọi thiện đều làm.

10 năm sau, Bùi Chương đang tại nhà tắm rửa, bộ hạ lẻn vào hành thích, lấy dao nhọn đâm vào bụng. Ngũ tạng lòi cả ra mà chết.

Phật giáo không bàn tướng số, nhưng bảo tướng tùy tâm chuyển. Làm thiện thì tướng tốt, làm ác thì tướng ác.

Thử tài tự Khuyến giới học.

12-Vương Chính Cần.

Vương Chính Cần, người An Huy, buôn bán ở tỉnh Chiết Giang, thuận lợi nên góp được một số tiền lớn. Do đó sống buông thả. Ông có quen một thiếu phụ có chồng. Hai người thương nhau thường u hội. Nhưng ông thấy chưa đủ, bèn tiến một bước nữa, dụ dỗ bà ta bỏ nhà theo ông. Bà ta nghe lời, đầu độc chồng. Vương Chính Cần sợ quá ngay đêm chạy tới huyện Giang Sơn để tránh tội. Ông vừa vào điếm để nghỉ ngơi thì tiểu nhị mang tới hai phần ăn. Ông ngạc nhiên hỏi :

-Tôi chỉ có một người, sao mang đến 2 phần ăn ?

-Tôi thấy có một người đi theo ông, rõ ràng 2 người mà.

Vương Chính Cần nghe rồi thất sắc, biết là oan quỷ theo mình, ông nghĩ tội không thể tránh. Bèn ra đầu thú, chịu sự trừng phạt của pháp luật.

Thủ tài tự Dục Hải hồi cuồng.

13-Gian ô người xuất gia bị đọa ngục vô gián.

Tội ác tà dâm, tùy theo đối tượng mà bị ác quả không giống nhau. Kinh Hoa Nghiêm nói : Chúng sinh mắc tội tà dâm bị đọa 3 ác đạo. Nếu là người thì có 2 dạng : một là làm vợ bất trinh, 2 là muốn dâm người trong quyến thuộc.

Kinh Địa tạng nói : Người dâm tà phải đọa súc sanh.

Kinh Tội phúc báo ứng nói : Người tà dâm phải đọa địa ngục, nam ôm cột đồng, nữ nằm giường sắt.

Kinh Địa Tạng còn nói : Người dâm ô tăng, ni bị đọa địa ngục vô gián, ngàn vạn ức kiếp không có ngày ra. Dâm ô tăng, ni là một trọng tội, trong xã hội không hiếm chuyện xẩy ra.

Họ Hứa người tỉnh Phúc Kiến, năm Mậu Ngọ đỗ Cử nhân. Có một hôm đến Phúc Châu bái phỏng lão sư. Trên đường gặp một am ni sư, trong đó có một nữ ni, mi thanh mục tú, da trắng nõn nà, bỗng nhiên động tâm. Hứa tiến vào am ngỏ lời ong bướm, nhưng bị nữ ni này cự tuyệt. Hắn liền ra sức cưỡng bức. Ngày hôm sau hắn phát cuồng, tự cắn đứt lưỡi, chẩy máu đến chết.

Thủ tài tự Dục hải hồi cuồng.

14-Ngụy Khuê Doanh.

Trung Hoa nhật báo loan tin : Ngụy Khuê Doanh 66 tuổi u hội với bà họ Trần 34 tuổi ở khách sạn ở đường Đông Ái. Bà đột nhiên thấy ông sùi bọt mép. Bà kinh hãi, gọi người phục vụ chuyển ông vào bệnh viện cấp cứu, nhưng không thoát tử vong.

Bà không biết tại sao ông lại chết. Bà quen ông từ năm ngoái và có nhiều lần quan hệ. Căn cứ trên những khảo nghiệm y khoa, có thể ông Ngụy Khuê Doanh hưng phấn quá độ mà tử vong. Khi hưng phấn quá độ thì tim đập nhanh, huyết áp cao, mạch máu não bị vỡ ra và đột nhiên tử vong.

Thủ tài tự Trung Hoa nhật báo, Đài Bắc 1984.